

Retsudvalget
Formanden Peter Skaarup

03.03.2011

09-1351

ANKI

L 136 forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring

FTF tillader sig hermed at henvende sig i anledning af det af justitsministeren den 9. februar 2011 fremsatte lovforslag om ændringer af erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven.

Forslaget har i februar/marts 2010 været i høring, hvor FTF dog ikke var på høringslisten. Dette kan undre, da FTF som bekendt er hovedorganisation for 450.000 lønmodtagere. Efter høringsrunden er der ændret radikalt på det oprindelige forslag.

Ændringslovens formål er at rette op på den ulighed, der har været mellem erstatningsudbetalingerne til arbejdsskadede, og skadelidte som kommer til skade i fritiden.

Efter FTF's vurdering retter lovforslaget umiddelbart på ganske fin vis op den forskel, der har været, idet arbejdsskadede efter forslaget vil kunne modtage tabt arbejdsfortjeneste, mens de modtager erstatning for midlertidigt erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven. Arbejdsskadede vil således få dækket hele deres indtægtstab, ligesom skadelidte, der er kommet til skade i fritiden, får.

Det er FTF's vurdering, at ændringsforslaget desværre tillige medfører en række ændringer, som stiller skadelidte væsentligt ringere generelt, uanset om de er kommet til skade i fritiden eller på arbejdet.

Ændringsforslaget stiller skadelidte dårligere på følgende punkter:

1. Forsikringselskabet i princippet kan stoppe udbetalingen af tabt arbejdsfortjeneste allerede, når de vurderer, at der er et varigt erhvervsevnetab. Størrelsen af erhvervsevnetabet behøver ikke at kunne fastsættes. I dag er det således, at retten til tabt arbejdsfortjeneste består indtil erhvervsevnetabet kan fastsættes og udbetales. Efter ændringsforslaget kan der opstå et likviditets hul, hvis forsikringselskabet stopper tabt arbejdsfortjeneste, og skadelidte endnu ikke kan få udbetalt erstatning for erhvervsevnetab, da størrelsen endnu ikke kan fastsættes.
2. Ændringsforslaget indfører mulighed for, at der kan fastsættes et "økonomisk stationærtidspunkt". Det vil sige, at Arbejdsskadestyrelsen kan anmodes om at komme med en udtalelse om, hvornår man finder at erhvervsevnetabet *kunne* være fastsat. Tidspunktet er afgørende for, hvornår retten til tabt arbejdsfortjeneste ophører. Et sådant stationærtidspunkt vil efter alt at dømme give anledning til et stort antal retstvister, som det var tilfældet med det medicinske stationærtidspunkt. På netop dette område, hvor de skadelidte ofte er hårdt prøvede og økonomisk trængte, ses det problematisk at indføre regler, som vil betyde yderligere tovtrækkerier om deres ret til erstatning.
3. Med ændringsforslaget indføres ligeledes en mulighed for forsikringselskabet og skadevolder for at kræve modregning eller tilbagebetaling af for meget udbetalt erstatning for tabt

arbejdsfortjeneste, hvis selskabet har udbetalt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ud over skæringstidspunktet. I den sammenhæng vil en skadelidt i princippet kunne komme til at tilbagebetale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvis Arbejdskadestyrelsen eksempelvis udtaler, at erhvervsevnetabet for flere måneder siden kunne være fastsat til under 15 %. Der vil i dette tilfælde ikke være nogen erstatning for erhvervsevnetab at modregne i, hvorfor selskabet eller skadevolder i princippet, derfor kan kræve tilbagebetaling af den tabte arbejdsfortjeneste, der er udbetalt tilbage fra skæringstidspunktet.

Det er FTF's opfattelse, at de ændringer, som er skrevet ind i lovforslaget efter høringsrunden i bund og grund strider imod intentionen om, at der for skadelidte efter både erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven skal være en kontinuerlig og løbende dækning af det økonomiske tab forårsaget af skaden. Det er derfor FTF's indstilling, at overgangstidspunktet for retten til tabt arbejdsfortjeneste til retten til erstatning for erhvervsevnetab bør være, når størrelsen af erhvervsevnetabet kan fastsættes enten midlertidigt eller varigt af arbejdsskademyndighederne, eller når skadevolder/forsikringselskab på et forsvarligt grundlag skønner over erhvervsevnetabets størrelse og udbetaler erstatning herfor.

Her ud over finder FTF, at reglerne om modregning og tilbagebetaling flytter risikoen for, at der udbetales tabt arbejdsfortjeneste for længe, over på skadelidte og væk fra skadevolder/forsikringselskabet, som selv har mulighed for at stoppe den tabte arbejdsfortjeneste, når de finder, at der kan skønnes over erhvervsevnetabets størrelse og dette udbetales. Bestemmelserne om retrospektive udtalelser og ophævelsen af modregningsforbuddet finder vi derfor ikke bør fastholdes.

Venlig hilsen

Ann-Beth Kirkegaard

Juridisk konsulent
anki@ftf.dk